

GERECHT IN EERSTE AANLEG VAN CURAÇAO

VONNIS IN KORT GEDING
in de zaak van:

Miguel Patrick Goede,
wonende in Curaçao,
eiser,
gemachtigde: mr. A. Bach Kolling,

tegen

de openbare rechtspersoon
University of Curaçao dr. Moises F. Da Costa Gomez,
gevestigd in Curaçao,
gedaagde,
gemachtigde: mr. W. ten Veen.

Partijen worden hierna aangeduid als respectievelijk Goede en de UNA.

1.

Het procesverloop

1.1 Het inleidende verzoekschrift is op 26 september 2011 ter griffie van het gerecht ingediend.

De mondelinge behandeling heeft plaats gevonden op 4 november 2011. De gemachtigden hebben de standpunten van partijen toegelicht aan de hand van pleitnotities en producties. Verder hebben op die dag ook nog het woord gevoerd: Goede zelf, mr. W.R. Flocker (voorzitter van de Raad van Toezicht van de UNA), dr. R.E. Silberie (voormalig waarnemend rector magnificus van de UNA), dr. Fr.B.G. de Lanoy (huidige waarnemend rector magnificus van de UNA) en dr. T.K. Hernández R.A.

Op de zittingen van 22 november en 4 december 2011 is onderzocht of partijen tot een regeling konden komen.

1.2 Het vonnis is bepaald op heden.

2

De feiten

2.1 Goede is per 1 december 2001 in de functie van wetenschappelijk hoofdmedewerker in dienst getreden bij de UNA.

Bij besluit van 19 juni 2010 is Goede door de (toenmalige) Raad van Toezicht (verder RvT) aangesteld als rector magnificus (verder RM) van de UNA.

2.2 Bij brief van 5 mei 2011 heeft de RvT Goede een schriftelijke waarschuwing gegeven. Hem werd daarin gebrek aan zorgvuldigheid en professioneel inzicht verweten. Daarnaast is

de RvT tot de conclusie gekomen dat de door Goede ingenomen houding en werkwijze gezagsondermijnd, misleidend en niet transparant is. Bij brief van 17 mei 2011 heeft de RvT een min of meer gelijklopende waarschuwing aan Goede gegeven. Goede heeft de hem gemaakte verwijten ontkend en zich daartegen verdedigd.

2.3 Op 31 juli 2011 heeft dr. T.K. Hernández R.A aan de RvT eindrapport uitgebracht "van zijn Bevindingen inzake Integriteit Documenten Uitvoeringsplan Inrichting OM". In punt 3. van zijn rapport komt de onderzoeker tot te volgende conclusies. "Wij hebben in het voorstaande vele argumenten aangedragen op grond waarvan dient te worden geconcludeerd dat zowel de niet door de UNA ondertekende OVO als de factuur van Goede Consultants door de heer Goede zijn geantedateerd. Voorts heeft de heer Goede de OVO als een authentieke OVO gepresenteerd terwijl zulks overduidelijk niet het geval was en zelfs niet het geval had kunnen zijn aangezien die niet op de UNA papier was vastgelegd en noch vooraf noch achteraf (door de Rector Magnificus in kwestie) was ondertekend. Van een authentieke OVO is derhalve geen sprake. Het door de heer Goede aan ons voorleggen van deze documenten als ware het authentieke documenten vormt een duidelijke poging tot misleiding van ons, de voormalige Rector Magnificus, het Operational Audit Team en de Raad van Toezicht. Het is voorts duidelijk dat de heer Goede met de heer de Franca en zeer waarschijnlijk ook mw. De Bruijn heeft samengespannen teneinde op ondeugdelijke gronden gelden aan de UNA te onttrekken ten faveure van de heer Goede en zijn vennootschap Goede Consultants." Op basis van dit rapport heeft de UNA aangifte gedaan bij het openbaar ministerie. Daarbij is ook zijn betrokkenheid bij valsheid in geschrifte aan de orde gesteld.

2.4 Het Operational Audit Team, genoemd in het rapport van dr. Hernández, heeft op 3 augustus 2011 rapport uitgebracht over kort gezegd de organisatie van de UNA en haar zorgwekkende financiële situatie. Dit rapport wordt hierna ook het rapport Cijntje genoemd.

2.5 Bij brief van 11 augustus 2011 heeft de RvT Goede ontheven van zijn verplichtingen als RM. De RvT noemt deze ontheffing een schorsing.

2.6 Bij aan Goede per deurwaardersexploot betekende brief van 25 augustus 2011 heeft de RvT Goede ingaande die datum als RM ontslagen. In het ampel gemotiveerde besluit van de RvT van die datum zijn de redenen voor het ontslag gekwalificeerd als "gewichtige redenen" als bedoeld in artikel 7 lid 4 van de Landsverordening Universiteit van de Nederlandse Antillen (LUNA). Genoemd artikellid geeft de RvT de bevoegdheid om de RM tussentijds te ontslaan wegens gewichtige redenen. Op dezelfde datum is Goede door de waarnemend RM als wetenschappelijk hoofdmedewerker ontslagen. Dit ontslag is op hetzelfde besluit van de RvT gebaseerd dat basis was voor zijn ontslag als RM.

2.7 De (raadsman van de) UNA heeft de ontslaggronden in zijn pleitaantekeningen als volgt samengevat:

1. de bevindingen in de Operational Audit;
2. de bevindingen in het Rapport Hernández;
3. de kwestie van de benoeming van de externe accountants;
4. het feit dat Goede een beloning heeft ontvangen voor verrichte nevenwerkzaamheden in het kader van het Uitvoeringsplan inrichting OM;

5. antedatering van een schriftuur, beoogd om inkomsten, die aan de UNA hadden moeten toevloeien aan de UNA te onttrekken en/of daarmee onrechtmatige handelingen af te dekken (om ontdekking hiervan te voorkomen);
6. gebrek aan vertrouwen in Goede als Rector Magnificus van de UNA.

3

De vordering en het verweer

3.1 Goede heeft gevorderd dat de UNA wordt veroordeeld tot betaling van een bedrag van NAF 19.972,-- per maand bij wijze van voorschot op de door de UNA aan Goede te vergoeden schade uit hoofde van een door Goede te entameren bodemprocedure tot schadevergoeding op grond van de kennelijke onredelijkheid van het ontslag. In de toelichting op zijn vordering heeft Goede gesteld dat hij er zich bij neerlegt dat hij zijn werkzaamheden bij de UNA niet zal hervatten, niet als RM en niet als wetenschappelijk hoofdmedewerker.

3.2 Op het verweer van de UNA wordt hierna voor zoveel nodig teruggekomen.

4

De beoordeling

4.1 De spoedeisendheid van de vordering van Goede vloeit, anders dan de UNA meent, genoegzaam voort uit het gestelde en gevorderde. Het gemis aan maandelijkse inkomsten van bijkans NAF 20.000,-- terwijl daarnaast niet, althans niet in relevante mate, van andere inkomsten is gebleken, wijzen voldoende op spoedeisendheid. Daarbij verdient opmerking dat de UNA niet heeft weersproken dat het Goede, mede als gevolg van het hem gegeven ontslag op staande voet en de daarvoor opgegeven redenen, moeilijk valt om met zijn Consultancy bedrijf opdrachten te verwerven.

4.2 Tussen partijen is niet in geschil dat het aan Goede gegeven ontslag moet worden aangemerkt als een ontslag op staande voet en dat de RvT van de UNA in voorkomend geval het recht heeft om de RM met onmiddellijke ingang om dringende reden te ontslaan. De verwijzing in de ontslagbrief naar de gewichtige redenen genoemd in artikel 7 lid 4 van de LUNA wordt dan ook als zodanig aangemerkt. Deze zienswijze past tevens in de bepaling in de arbeidsovereenkomst tussen partijen inhoudende dat, onverminderd het gestelde in de LUNA, op de overeenkomst het Nederlands Antilliaanse arbeidsrecht van toepassing is. Bezien moet dus worden of sprake is van een dringende reden als bedoeld in het tweede lid van artikel 7A:1615p BW en of die reden onverwijld aan Goede is meegedeeld. Als zulks het geval is betekent dit tevens, zoals door de UNA op zich terecht is aangevoerd, dat dan geen sprake meer kan zijn van een kennelijk onredelijk ontslag. Tussen partijen is niet in geschil dat de beide aan Goede gegeven ontslagen op staande voet hem onverwijld zijn meegedeeld.

4.3 Vooropgesteld moet worden dat de vordering van Goede slechts kan worden toegewezen als aannemelijk is te achten dat de rechter in de bodemprocedure tot de conclusie zal komen dat de UNA geen dringende reden had voor het door haar gegeven ontslag op staande voet. Uitgangspunt daarbij is dat van een dringende reden als bedoeld in het tweede lid van artikel 7A:1615p BW slechts sprake is, indien van de UNA redelijkerwijs niet kon worden gevergd de arbeidsovereenkomst te laten voortduren. Of dat het geval is, hangt af van de

omstandigheden van het geval. De rechter zal daarbij niet alleen moeten letten op de misdraging die aan het ontslag ten grondslag ligt. Ook de aard en de duur van de arbeidsovereenkomst en de wijze waarop de werknemer zijn werkzaamheden heeft vervuld, spelen daarbij een rol, alsmede de persoonlijke omstandigheden van de werknemer, zoals zijn leeftijd en de gevolgen die een ontslag op staande voet voor hem hebben.

Hierbij wordt aangetekend dat de functie van rector magnificus van de eigen universiteit van Curaçao een prestigieuze en achtenswaardige functie is. Dit heeft tot gevolg dat hoge eisen aan de persoon van de RM en diens functioneren mogen worden gesteld, maar gelijktijdig ook dat een ontslag op staande voet niet aanstonds in de rede ligt als disfunctioneren en/of gebrek aan vertrouwen wordt geconstateerd.

4.4 In het ontslagbesluit van 25 augustus 2011 heeft de RvT over het rapport Cijntje het volgende overwogen:

“De door de RvT in het Rapport Cijntje ontwaarde rode draad en als zeer ernstig aangeduide financiële omstandigheden, waarin de UoC zich bevindt, en het ontbreken van een deugdelijke en/of gezonde financiële onderbouwing van de heer Goede, als Rector Magnificus van de UoC, of onder diens leiding, ontwikkelde plannen en beleid en het ontbreken van voldoende draagvlak voor die plannen en/of dat beleid onder het personeel van de UoC.

Het in het Rapport Cijntje geconstateerde ontbreken bij de heer Goede van de capaciteiten en/of het vereiste draagvlak onder het personeel van de UoC om de, ook door de RvT zeer noodzakelijk geachte, wending van de financiële situatie van de UoC te bewerkstelligen, als gevolg van het ontbreken van leiderschapskwaliteiten bij de heer Goede als Rector Magnificus van de UoC en de door hem binnen de UoC onder het personeel gecreëerde of in stand gehouden angstcultuur en het ontbreken van voldoende transparantie naar het personeel toe voor wat betreft zijn beleid, waaronder zijn beleid bij benoemingen en invullingen van functies.”

De in de eerste alinea geciteerde feiten en omstandigheden rechtvaardigen op zich geen ontslag op staande voet. Uit het rapport blijkt dat de slechte financiële situatie van de UNA zeker niet aan Goede is te wijten en al jarenlang bestaat. Goede valt wellicht aan te rekenen (de rechter laat de juistheid of onjuistheid hiervan in het midden) dat hij niet voortvarend en adequaat genoeg heeft gehandeld om hieraan een eind te maken. Als dit zo is rechtvaardigt dit wellicht een ontslag, maar niet een ontslag op staande voet. Daarbij komt dat niet is aangegeven op welke wijze de RvT als goede werkgever, heeft getracht het tij voor Goede ten goede te doen keren.

De in de tweede alinea aan Goede gemaakte verwijten komen neer op een gebrek aan kwaliteit als manager ook wat betreft zijn beleid met betrekking tot benoemingen. Deze grond rechtvaardigt evenmin een ontslag op staande voet. Dat zou pas het geval kunnen zijn bij moedwillig of daarop gelijkend disfunctioneren als manager en dat is gesteld noch gebleken.

De in punt 2.7 onder a. genoemde ontslaggrond is dus ondeugdelijk.

4.5 Vervolgens verwijt de RvT in haar ontslagbesluit aan Goede dat hij eigenmachtig is overgegaan tot de benoeming van externe accountants van de UNA. In het besluit is hierover overwogen “dat de RvT constateert dat de heer Goede niet – en zeker niet afdoende – heeft aannemelijk gemaakt dat hij de bevoegdheid had om, in strijd met artikel 45 a van de Landsverordening Universiteit Nederlandse Antillen, tot benoeming van de externe accountants voor de UoC over te gaan.”

Al aangenomen dat het verwijt op zich juist is, dan nog is dit geen handelwijze van Goede die de gevolgtrekking rechtvaardigt dat van de UNA redelijkerwijs niet gevergd kan worden dat zij de dienstbetrekking langer laat voortduren. Andere oplossingen laten zich zeer wel denken en hadden in dat geval ook meer in de rede gelegen.

Overigens blijkt uit de brief van de voormalige voorzitter van de RvT van 10 mei 2011 dat de opdrachtbevestiging door Goede van de controle van de jaarrekening 2010 wel degelijk de instemming van de (toenmalige) RvT had.

Tenslotte is van belang dat van recidive van Goede op dit punt, en die zou voor een ontslag op staande voet tenminste nodig zijn geweest, niet is gebleken.

4.6 De zesde ontslaggrond rechtvaardigt op zichzelf zeker geen ontslag op staande voet. Het gaat bij het gebrek aan vertrouwen om de onderliggende reden of redenen en die moeten op zich voldoende ernstig zijn om de dienstbetrekking terstond te beëindigen. Gebrek aan vertrouwen op zich rechtvaardigt onder omstandigheden een beëindiging van de dienstbetrekking maar niet een ontslag op staande voet.

4.7 Aldus blijven over de bevindingen uit het rapport Hernández, de ontslaggronden genoemd in punt 2.7 onder 2, 4 en 5. Ontslaggrond twee is algemeen geformuleerd en gaat op in ontslaggrond 4 en 5.

4.8 In zijn ontslagbesluit van 25 augustus 2011 heeft de RvT haar bedenkingen en verdenkingen jegens Goede in drie pagina's uitgewerkt en onderbouwd.

Deze komen samengevat op het volgende neer:

- a. Goede heeft de belangen van de UNA niet goed behartigd door werkzaamheden te verrichten zonder dat de beloning daarvoor aan de UNA ten goede is gekomen;
- b. Goede heeft de alleen door hem en niet door de UNA ondertekende Overeenkomst van Opdracht (verder OVO) geantedateerd en als authentiek document gepresenteerd;
- c. Goede heeft de door Goede Consultants gepresenteerde factuur geantedateerd;
- d. Goede heeft met de toenmalige Algemene Beheerder De França en mogelijk ook met de toenmalige RM Prof. dr. Jeanne de Bruijn samengespannen om gelden aan de UNA te onttrekken.

4.9 De werkzaamheden waar de RvT over spreekt zijn verricht in het kader van een door het Openbaar Ministerie aan de UNA gegeven opdracht ter ondersteuning van het aanpassingsproces van zijn organisatie. De werkzaamheden zouden worden verricht door de faculteit waar Goede indertijd werkte.

4.10 Over de achtergrond van de opdracht en de financiële aspecten daarvan berichte prof. dr. R.J. in 't Veld, hoogleraar Good Governance bij de UNA op 19 augustus 2011 bij brief aan mr. K. Frielink, advocaat van Goede onder meer: "Als leerstoelhouder heb ik dr. Goede de leiding toevertrouwd van het projectteam dat de OM opdracht moest uitvoeren. ... De inzet van dr. Goede viel buiten zijn vigerende taakomschrijving bij de Universiteit. Het verzoek aan de autoriteiten bij de UNA was om dr Goede voor zijn inzet in het project ook persoonlijk een vergoeding te doen toekomen. In dit verband had ik contact en voerde ik voorafgaand aan de aanvaarding van de opdracht e-mail correspondentie met de Algemeen Beheerder (Hugo de França) met de Rector Magnificus (Professor J. de Bruyn) omtrent de financiële compensaties en de verdeling van de projectopbrengst, teneinde zeker te stellen dat ieder element van de opdrachtverstrekking in overeenstemming met het beleid van de universiteit zou zijn en ter goedkeuring vooraf. Ik hield bij de begroting en het daarover gevoerde overleg

aan, dat dr. Goede zich buiten werktijd en gedurende vijf dagen per maand voor de uitvoering van het OM project inzette en daarvoor NAF 5.000,-- per maand zou ontvangen. ... Professor De Bruyn (zie de e-mail door mij ontvangen van mevrouw De Bruyn) en dr. Goede gingen met deze structurering van de financiële vergoeding akkoord. De verdere afhandeling was in handen van de autoriteiten van de UNA."

4.11 De juistheid van de inhoud van deze brief is niet door de UNA betwist en staat daarom in rechte vast. Hieruit volgt dat niet gezegd kan worden dat door Goede met de Algemene Beheerder De França is samengespannen bij de totstandkoming van de opdracht aan Goede. Door de bevoegde autoriteit, de RM, is aan Goede toestemming gegeven om buiten werktijd voor het project werkzaam te zijn en is bepaald dat hij daarvoor extra zou worden gehonoreerd.

Dr. Hernández droeg geen kennis van deze, na afronding van zijn rapport geschreven, brief en kon daarmee dus geen rekening houden. Niet uitgesloten is te achten dat hij in de conclusie van zijn rapport de mogelijke rol van in ieder geval dr. De Bruyn dan niet zou hebben genoemd.

4.12 De RvT heeft zijn constatering dat Goede de OVO en de factuur van zijn bedrijf had geantedateerd gebaseerd op de volgende bescheiden in onderlinge samenhang:

- de e-mail van de França aan De Bruyn van 12 februari 2009 met als onderwerp projectleider M. Goede. Hij vraagt of "wij" niet te hard van stapel lopen, of het met Roel (prof. dr. R.J. in 't Veld) is afgestemd, dat Roel het heeft gehad over een kleine vergoeding voor hemzelf en Miguel (Goede). Hij eindigt met "Bovendien als dit uitkomt?"
- een overeenkomst van opdracht (OVO) d.d. 2 maart 2009 die alleen door Goede is ondertekend;
- een e-mail van 2 april 2009 van De Bruyn aan Goede waarin zij schrijft dat het niet als OVO kan omdat mensen in dienst van de UNA niet naast hun baan nog een OVO kunnen hebben. Zij eindigt "Dus ik denk dat je een rekening vanuit je bedrijf moet sturen ivm verrichte taken? Ik check het bij Hugo" (de França).
- een e-mail van De França aan Goede van dezelfde datum luidende "Volgens mij beter zo even. Gaat sneller. Je kunt zelf zo'n kort voorstel á la Capaz opstellen die getekend wordt door deze RM. Wellicht iets antideren.
- een factuur van Goede Consultants d.d. 3 maart 2009 voor het bedrag van NAF 31.500,--;
- de brief van De França aan dr. Hernández van 11 juli 2011 waarin deze onderschrijft hetgeen Goede aan dr. Hernández had meegedeeld te weten, dat hij De França de OVO begin maart 2009 aan Goede heeft aangeboden waarop deze die OVO heeft ondertekend. Verder schrijft De França in de brief: "Zover ik mij kan herinneren heb ik deze OVO begin maart 2009 opgesteld op basis van een eerder door Prof in 't Veld opgesteld voorstel over de verdeling van kosten en opbrengsten. Ik paste de OVO aan op basis van de afspraken die Rector De Bruijn met de heer Goede gemaakt had. Dit ter voorbereiding van een finale beslissing en goedkeuring door de Rector. Indien de Rector zou kiezen voor een overwerkuitbetaling zou een rekening voldoende zijn en was dit concept OVO verder overbodig."

De RvT zegt in dit verband verder dat Goede in zijn verweer niet aannemelijk heeft kunnen maken dat de dagtekening van de OVO te rijmen is met de e-mails van 13 (12? rechter) februari 2009 en 4 maart 2009.

4.13 Het uitgangspunt in deze laatste redengeving van de RvT is in het kader van dit kort geding niet juist. Het is niet aan Goede om aannemelijk te maken dat het één met het ander strookt maar aan de RvT om aan te tonen dat de dateringen van OVO en factuur niet kloppen. Daartoe is de discrepantie tussen de data van de e-mails en die van OVO en factuur, hoewel zeker een aanwijzing, niet voldoende. Goede heeft immers aangegeven dat het zeer wel zo kan zijn dat De França begin maart 2009 de concept OVO heeft opgesteld en dat deze toen door hem is ondertekend.

Waarom de RM daarna toen niet tot ondertekening is overgegaan is niet geheel duidelijk. Mogelijk is haar het stuk niet ter ondertekening voorgelegd omdat de afspraak over de basis van de aan Goede te betalen vergoeding nog niet vaststond. Er waren immers drie mogelijkheden: een OVO met Goede in persoon, overwerkvergoeding en een OVO met Goede Consultants. Het is niet ondenkbaar dat begin maart al werd uitgegaan van het laatste, zonder dat de overige modaliteiten bekeken waren en dat Goede, al dan niet na samenspraak met De França, dienovereenkomstig heeft gehandeld. Omdat, naar ten processe is gebleken, de werkzaamheden van Goede in het kader van de opdracht al in een vergevorderd stadium verkeerden, is niet onbegrijpelijk dat Goede toen direct al de factuur van zijn bedrijf heeft ingediend.

Anders dan de UNA meent kan niet gezegd worden dat Goede, door een alleen door hem ondertekende, OVO over te leggen, daarmee de suggestie heeft willen wekken dat het om een authentiek document zou gaan dat de UNA bond. Daarvoor zou toch ook de handtekening van de bevoegde autoriteit van de UNA nodig zijn geweest.

Dat de toonzetting van de e-mails van De França (van 12 februari en 2 april 2009) dr. Hernández en de RvT te denken heeft gegeven is begrijpelijk maar niet beslissend. Ook hier is een andere verklaring dan malafiditeit mogelijk, maar niet is gebleken dat De França om opheldering over diens woordgebruik is gevraagd.

De gevolgtrekking uit dit alles is dat niet met voldoende zekerheid kan worden geoordeeld dat Goede zich heeft schuldig gemaakt aan het antedateren van de genoemde documenten.

In dit verband wordt opgemerkt dat het kort geding zich niet leent voor verder onderzoek en dat het onderzoek in een bodemprocedure met meer waarborgen is omgeven dan in het onderzoek door dr. Hernández mogelijk was. Daarbij wordt meer speciaal gewezen op het verhoor van getuigen onder ede en op deskundigenonderzoek naar de echtheid van de factuur.

4.14 Bij dit oordeel komt het volgende.

Zelfs als in voldoende mate zou komen vast te staan dat Goede de OVO en zijn factuur heeft geantdateerd, levert dit naar het oordeel van de rechter, nog geen genoegzaam dringende reden op voor een ontslag op staande voet. Dit oordeel wordt gedragen door het feit dat niet is gesteld of gebleken dat de UNA nadeel door deze handelwijze heeft geleden. Goede heeft middels zijn bedrijf in zijn vrije tijd werkzaamheden verricht waarvoor door de bevoegde autoriteit van de UNA toestemming was gegeven en zijn bedrijf is daarvoor, conform afspraak, gehonoreerd.

Dat, mocht zulks komen vast te staan, de handelwijze van Goede afkeurenswaardig is, vormt geen voldoende grond voor ontslag op staande voet. De aangewezen weg om een einde aan de dienstbetrekking te maken zou zijn geweest de rechtsgang van ontbinding van de arbeidsovereenkomsten wegens gewichtige reden met toestemming van de rechter.

Dat de UNA deze weg niet heeft gevolgd tekent haar onwelwillende houding jegens Goede. Die onwelwillendheid blijkt ook uit de beide in punt 2.2 door de RvT aan Goede gegeven schriftelijke waarschuwingen wegens de daar genoemde redenen. Een onderling gesprek hierover of mediation tussen de RvT en Goede zou, gelet op de prestigieuze status van RvT en rector magnificus, een meer voor de hand liggende actie zijn geweest.

4.15 De slotsom bij dit alle is dat niet met voldoende zekerheid kan worden aangenomen dat de rechter in de bodemprocedure tot de conclusie zal komen dat de UNA een dringende onverwijld aan Goede meegedeelde reden had voor het door haar gegeven ontslag op staande voet. Dit geldt zowel het ontslag als RM als het ontslag als wetenschappelijk hoofdmedewerker.

De vordering van Goede waartegen verder geen gemotiveerd verweer is gevoerd ligt voor toewijzing gereed. De eerste betaling zal al in december dienen plaats te vinden uiterlijk op de laatste werkdag. De volgende betalingen dienen telkens op de bij de UNA gebruikelijke dagen van uitbetaling van de salarissen plaats te vinden.

Aan het door de UNA genoemde restitutierisico wordt voorbijgegaan omdat daarvan niet in voldoende mate is gebleken. Verder speelt mee dat de UNA door haar handelwijze de gevolgen over zich heeft afgeroepen en het niet aangaat dat Goede daarvan de gevolgen dient te dragen.

5

De beslissing in kort geding

5.1 Veroordeelt de UNA om ingaande de maand december 2011 maandelijks aan Goede te betalen het bedrag van NAF 19.972,--.

Bepaalt dat de betalingen dienen plaats te vinden op de dagen genoemd in punt 4.15 tweede alinea van dit vonnis.

5.2 Verklaart deze veroordeling uitvoerbaar bij voorraad.

Dit kortgedingvonnis is gewezen door mr. P.W. van Schendel en in het openbaar uitgesproken op 20 december 2011 in tegenwoordigheid van de griffier.

